

בראשונה פרק שני יומא

כו.

עין משפט נר מצוה

א ב [מיי] פ"ט מהל' צימ"ק
ל"ו ויהי מהל' מעשה"ק
הל"א ויהי מהל' פסו"מ
הל"ג:
ב ג מיי פ"ט מהל' צימ"ק
מקדש הלכה ו:
בא ד מיי פ"ו מהל' צימ"ק
מעשה הקרבנות הלכה ו:

והקריבו בני אהרן מקבלה ואיך וכו'. צפ"ק דזנחיס (ד' ז').
פרש"י הא לדמרינן והקריבו וז קבלת הדם ולא
עבודה אחרת משאר עבודות דס כגון הולכה או זריקה משום דכתיב
ושחט והקריבו ואיזו היא עבודה שהיא אחר שמיטה לאלתה הוי
אומר וז קבלת העשה ר"י דכספ"ק

דזנחיס^(א) איכא טעמא אחרת
דכתיב התם והקריבו וז קבלת
הדם או אינו אלא זריקה כשהוא
אומר וזקוהו הרי זריקה אמור הא
מה אני מקיים והקריבו וז קבלת
הדם אלמא דלאו היינו טעמא והא
היא דמרינן וז הולכה משום דלא
מסתברא ללוקמיה כהונתה ולומר
מהולכה ואיך מצות כהונה משום
דלפטר לזטלה דלפטר עומד צד
מוצת ושחט ללא צעי להולין:
אלא מהכא וערכו בני אהרן
הכהנים. צפ"י ד' דזנחיס

(ד' יח.) דיש הכהנים צביהונס כהן
הדיוט שלצט צבדי כ"ג ועד עבודה
עבודתו פסולה והוא דריש מדכתיב
צני אהרן ואין להקשות מאי איצטרין
קרא לעריכת נחיס למילפה
מדקאמר מקבלה ואיך מצות כהונה
מיפוק ליה מוכי מעלה על דעתך
שזר קרב אלל המוצת ד"ל דלפטר
דקאי צארעא זריקתו והו למוצת
דכאי לקטן כפ"פ טרף צנלי
(ג' ז') ג' ד' דזנחיס
אלרעא ועדי צמפוחא:

הולכת עצים לא בעי בהונה
הא סידור שני גזירין
בעי בהונה. ואל"מ מנא לן דאיכא
למידק הכי דילמא מההוא קרא
ממעטין הולכת עצים ומהאי קרא
דהכא ממעט סידור שני גזירין וי"ל
מדאיצטרין למעטין הולכת עצים
שמע מינה דסידור שני גזירין צעי
כהונה דאי לא צעי כהונה למה לי
קרא למעטין הולכת עצים השתא
אפילו סידור שני גזירין שהם ע"ג
המוצת ללא צעי כהונה כ"ש הולכת
עצים וילכא דלחקשי אי לא כתיב
אלא קרא דלעיל לא הוה ממעטין
מיניה סידור שני גזירין אלל הולכת
עצים דמסתבר טפי ד"ל אפילו אי
לא הוה כתיב אלל קרא דוערכו

הוה ממעטין מיניה סידור שני גזירין
סידור שני גזירין וי"ל ל"ל דלית ליה לעיל
שני גזירין צעי שני כהנים מנא ליה דצעי כהונה אי מהכא הוה
איצטרין קרא לגופיה ס"ד א"ל דלפטר לזטלה היא כשהיא צור
דלאמר כספ"ק דזנחיס (ד' ז') ה. הולכה צור מחלוקת ר"ש ורשב"י
לר"ש דלאמר עבודה שאפשר לזטלה לאו עבודה היא כשירה צור
הוה ממעטין מהן כו' המוצתה וז הולכת אברים לכבש ומשני היכא
לפטר דלמיר דה"י אית ליה אפטר דהויק הגזירין לראש המוצת כהונה כהן
לגופיה לא איצטרין דכתיב ליה אע"ג דכריש פירקא אמר שכבר קידש מחלה לעבודה
היא י"ל דהמקשה דהכא הקשה לאידך לישנא דלעיל דמפרש טעמא משום אונס שניה
דלההוא לישנא לא משצטין מילתא דרבי יוחנן
אזן דהשתא שצבר קידש מתחלה לעבודה וצטמוך דלפני והרי תרומת הדשן
דעבודת לילה היא ועבי פייס ופי' שם דפריך לישנא קמא דלעיל
אזן דהשתא שצבר קידש מתחלה לעבודה וצטמוך דלפני והרי תרומת הדשן
דעבודת לילה היא ועבי פייס ופי' שם דפריך לישנא קמא דלעיל:
למימרא

כתיב לא אשכחן בין הבקר שעורה ועורך על העצים על האש אשר על הבשר של תמיד, כי התמיד מקריס
לכל, אלא הכבש של תמיד הוא עולה בראשונה, ועורך בעצים של האש עולה על המזבח ועליו כל הקרבנות. וכיון
שלא מצינו זה הוהב אלא בטלה לבדו, ידענך דהאי קרא בטלה נאמר.

גמ' האי מצטיא ליה לגופיה. דניצעי כהן. מיעוטא מנא לן להפסטי
וניתוח: דהוה מסכר ליה נצירה. הא דמוקיה והכי מסכר ליה
ניהליה דמתיא צמורת כהנים (ז) ושחט שמיטה צור כשירה: ופי מאין
צאם. לישנא דמתיא הוא וכי מאין
בצילא ומקרא להשחירה: מכלל
שנאמר כו'. ומתוך אמתו כלל הייתי
צא לפסול: תלמודומר ושחט
והקריבו כהנים. ומדכתיב כהן
צבולה וצמיטה לא כתיב מכלל
דושחט אצטעליס קאי וסמך ידו
ושחט למנא על השמיטה כשחירה
צור עכ"ל משנה ומינה הוה מסכר
אזי נצירה לא דמוקיה הכי: מנדי.
למדנו כאן דמקבלה ואיך מצות
כהונה והך נמינא אש צמר קבלה
כתיבה למה לי למכתב זה כהונה:
למעטין הפשט וניסוח. דלא כתיב
זה כהן ומילך מהכא דדוקא כתיב
קרא ואל לא ונתנו הוה אמרעא מוא
דלא כתיב כהן דהפשט וניסוח משום
ללא אצטרין הוא דגלי ליה דעבי
כהונה מקבלה ואיך: דלא מעכצא
כפרה. דאזן כפרה אלל צדס:
אלא מהכא וערכו בני אהרן
הכהנים. (ו) הרי למדנו מקבלה א שאין
לרין כהונה אלל למעטין הפשט
וניסוח: **אימא למעטין סידור שני**
גזירין עצים. דצין העצים דלא כתיב
צו הכהנים אלל צצפרא צהדיא
כתיב (ז) וצער עליה הכהן: לא סלקא
דעתך. דלא ניצעי סידור גזירין
כהונה מדאיצטרין למעטין הולכת
עצים מכלל דסידור צעי כהן:
הולכת עצים לא צעי כהונה. דהאי
כהן דכתיב צבולה אברים על
כרעך למעטין הולכת אחרת צעי
דאי לגופיה לא איצטרין דהא
אשמעינן מקבלה ואיך מצות כהונה:
וערכו למה לי. דכתיב צהן כהונה:
למעטין הפשט וניסוח. וכהונה
דונתנו לגופיה כדלמרינן דלא תימא
כיון דלא מיעכצא כפרה לא תיבעי
כהונה ומדגלי צה דעציל כהונה (ז)
לא איצטרין למיידר למיכתב
כהונה צהערכת נתחין ואל"מ דלא
מיעכצא ועל כרעך למעטין כתיב:
שטעון ששה. הצבר צמפוחא

והקריבו בני אהרן מקבלה ואיך וכו'. צפ"ק דזנחיס (ד' ז').
פרש"י הא לדמרינן והקריבו וז קבלת הדם ולא
עבודה אחרת משאר עבודות דס כגון הולכה או זריקה משום דכתיב
ושחט והקריבו ואיזו היא עבודה שהיא אחר שמיטה לאלתה הוי
אומר וז קבלת העשה ר"י דכספ"ק
דזנחיס^(א) איכא טעמא אחרת
דכתיב התם והקריבו וז קבלת
הדם או אינו אלא זריקה כשהוא
אומר וזקוהו הרי זריקה אמור הא
מה אני מקיים והקריבו וז קבלת
הדם אלמא דלאו היינו טעמא והא
היא דמרינן וז הולכה משום דלא
מסתברא ללוקמיה כהונתה ולומר
מהולכה ואיך מצות כהונה משום
דלפטר לזטלה דלפטר עומד צד
מוצת ושחט ללא צעי להולין:
אלא מהכא וערכו בני אהרן
הכהנים. צפ"י ד' דזנחיס

(ד' יח.) דיש הכהנים צביהונס כהן
הדיוט שלצט צבדי כ"ג ועד עבודה
עבודתו פסולה והוא דריש מדכתיב
צני אהרן ואין להקשות מאי איצטרין
קרא לעריכת נחיס למילפה
מדקאמר מקבלה ואיך מצות כהונה
מיפוק ליה מוכי מעלה על דעתך
שזר קרב אלל המוצת ד"ל דלפטר
דקאי צארעא זריקתו והו למוצת
דכאי לקטן כפ"פ טרף צנלי
(ג' ז') ג' ד' דזנחיס
אלרעא ועדי צמפוחא:
הולכת עצים לא בעי בהונה
הא סידור שני גזירין
בעי בהונה. ואל"מ מנא לן דאיכא
למידק הכי דילמא מההוא קרא
ממעטין הולכת עצים ומהאי קרא
דהכא ממעט סידור שני גזירין וי"ל
מדאיצטרין למעטין הולכת עצים
שמע מינה דסידור שני גזירין צעי
כהונה דאי לא צעי כהונה למה לי
קרא למעטין הולכת עצים השתא
אפילו סידור שני גזירין שהם ע"ג
המוצת ללא צעי כהונה כ"ש הולכת
עצים וילכא דלחקשי אי לא כתיב
אלא קרא דלעיל לא הוה ממעטין
מיניה סידור שני גזירין אלל הולכת
עצים דמסתבר טפי ד"ל אפילו אי
לא הוה כתיב אלל קרא דוערכו

הוה ממעטין מיניה סידור שני גזירין
סידור שני גזירין וי"ל ל"ל דלית ליה לעיל
שני גזירין צעי שני כהנים מנא ליה דצעי כהונה אי מהכא הוה
איצטרין קרא לגופיה ס"ד א"ל דלפטר לזטלה היא כשהיא צור
דלאמר כספ"ק דזנחיס (ד' ז') ה. הולכה צור מחלוקת ר"ש ורשב"י
לר"ש דלאמר עבודה שאפשר לזטלה לאו עבודה היא כשירה צור
הוה ממעטין מהן כו' המוצתה וז הולכת אברים לכבש ומשני היכא
לפטר דלמיר דה"י אית ליה אפטר דהויק הגזירין לראש המוצת כהונה כהן
לגופיה לא איצטרין דכתיב ליה אע"ג דכריש פירקא אמר שכבר קידש מחלה לעבודה
היא י"ל דהמקשה דהכא הקשה לאידך לישנא דלעיל דמפרש טעמא משום אונס שניה
דלההוא לישנא לא משצטין מילתא דרבי יוחנן
אזן דהשתא שצבר קידש מתחלה לעבודה וצטמוך דלפני והרי תרומת הדשן
דעבודת לילה היא ועבי פייס ופי' שם דפריך לישנא קמא דלעיל:
למימרא

כתיב לא אשכחן בין הבקר שעורה ועורך על העצים על האש אשר על הבשר של תמיד, כי התמיד מקריס
לכל, אלא הכבש של תמיד הוא עולה בראשונה, ועורך בעצים של האש עולה על המזבח ועליו כל הקרבנות. וכיון
שלא מצינו זה הוהב אלא בטלה לבדו, ידענך דהאי קרא בטלה נאמר.

וכו' עד והרי הולכת אברים לכבש דלפטר לזטלה ופסולה צור דלאמר כו' המוצתה וז הולכת אברים לכבש ומשני היכא
לפטר דלמיר דה"י אית ליה אפטר דהויק הגזירין לראש המוצת כהונה כהן לגופיה לא איצטרין דכתיב ליה אע"ג דכריש פירקא אמר שכבר קידש מחלה לעבודה
היא י"ל דהמקשה דהכא הקשה לאידך לישנא דלעיל דמפרש טעמא משום אונס שניה דלההוא לישנא לא משצטין מילתא דרבי יוחנן
אזן דהשתא שצבר קידש מתחלה לעבודה וצטמוך דלפני והרי תרומת הדשן דעבודת לילה היא ועבי פייס ופי' שם דפריך לישנא קמא דלעיל:
למימרא

א ב [מיי] פ"ט מהל' צימ"ק
ל"ו ויהי מהל' מעשה"ק
הל"א ויהי מהל' פסו"מ
הל"ג:
ב ג מיי פ"ט מהל' צימ"ק
מקדש הלכה ו:
בא ד מיי פ"ו מהל' צימ"ק
מעשה הקרבנות הלכה ו:

והקריבו בני אהרן מקבלה ואיך וכו'. צפ"ק דזנחיס (ד' ז').
פרש"י הא לדמרינן והקריבו וז קבלת הדם ולא
עבודה אחרת משאר עבודות דס כגון הולכה או זריקה משום דכתיב
ושחט והקריבו ואיזו היא עבודה שהיא אחר שמיטה לאלתה הוי
אומר וז קבלת העשה ר"י דכספ"ק
דזנחיס^(א) איכא טעמא אחרת
דכתיב התם והקריבו וז קבלת
הדם או אינו אלא זריקה כשהוא
אומר וזקוהו הרי זריקה אמור הא
מה אני מקיים והקריבו וז קבלת
הדם אלמא דלאו היינו טעמא והא
היא דמרינן וז הולכה משום דלא
מסתברא ללוקמיה כהונתה ולומר
מהולכה ואיך מצות כהונה משום
דלפטר לזטלה דלפטר עומד צד
מוצת ושחט ללא צעי להולין:
אלא מהכא וערכו בני אהרן
הכהנים. צפ"י ד' דזנחיס

(א) שם לא מייירי אלל צמפוחין אלל ה"ה צבצב כמ"ס תמוז' שם י"ז ע"פ העור דלאו אלתת מוזא הוה ופי' ע"י.